

abiga asja joonele oleks oskand kohendada. Ehk kül Ingliseed muido kõigesugustes uue targa tööde ettevõtmiseses väga osavad näitavad, siiski leitakse neil sagedast seda meelemõistuse puudust, mis inimesel igapääwafel tallitamistel tarwis on. Meie Wene ja Prantsuse wägi oli selle poolt palju osavam. Mis pöörane Inglis tallituse walitus mitmes tükis oli, sest saago sin aga üks tükike räägitud. Sel aeal, kui sõameestel kõige libedam puudus jalawarju pärast käte juhtus, seisis üks kingadega täidetud laew neli nädalad Balaklawi sadamas ja läks wiimaks sealt Warna linna kõige koormaga jälle tegasi, kui seda meest ei leidnud, kes kingi pidi wastawõtma. — Kodund saadetud moona ja tarwitusi oli mitmes tükis üle liigselt senna koku weetud, nõnda et kulisi sadade kaupade mere kaldal wirnas seisid, aga kui midagi libedast tarwis oli, siis ei teadnud kedagi, kust seda otsida. Sellepärast hallitas sadama ligidal, ehk läks muido palju asju nurja, kellest laagris kedagi kasu ei saanud.

Kui wana Pakkase poeg, talwe külm porise tee tahendanud ja kindla sillaga ületõmmanud, et meestel moona toomine hõlpsamaks läks, tõusis jälle teiselt poolt puudus, nii hästi mõnusa talweriide kui kindla pääwarju pärast. Laewad, mis talweriideid kodunt toonud, olid maru tuule hullamisel mere põhja koormaga tükis läinud, pealegi mõnda laewameest seltsis uputanud. — Waewalt leidsid mehed laagris nii palju põletamise tarwitusi, et tuld wõisid teha, koh-

metand näpude painutuselks. Suuremal hulgal ei olnud tuule ja külma wasta midagi urtsiko sarnalist warju, waid pidid rebase kombel koopaid maa sisse uuristama, kui warju tahtsid saada. Mullane, sõmerane ja sawine maapind kergitab sähärdust tööd, aga kus kui siin igas kohas kaljune põhi wasta tuleb, lähäb koopa kaewamine raskeks tööks. Mõnel oli hobose nahk, teisel paljas riide tükk koopa katuseks seatud; suurem osa wäge seisid talwe hakatusel suwistes, riidest tehtud telkides, mis waewalt wihma, aga ei ial tuule ega külma warju wõinud anda. Sagedast kiskufid raskeid tuulemarud telgid ja koopa katused meeste pealt ära ja wiisid neid kaugele.

Mõne nädala pärast tõiwad laewad Inglismaalt laudadest koku löödnud urtsikuid senna, kus sees 20 meest aset wõisid wõtta, nõnda toodi ka kiwisüsi soenduse tarbeks ja huka läinud laewa koormate asemelle talweriideid ja willasid sukke.

Uga neist wiletustest ei tahtnud ma siin jutustada, weel vähäm sõa werewalamise tegust pikemalt maalida, kellest omal aeal „Tallinna kodaniku sõbra-delle kirjutatud raamatufesed“ mõnda tähelepanemise wäärt tükikest juba awaldanud. Üht küsimist ei tohi ma mite jätta. Mikspärast, auulik „Tallinna kodanik!“ kes teie Soome ja Kuusalo ligemal elate kui mina, enast muido edasiastuwa rahwa seltsimeheks tunnistate: — mikspärast olete oma jalga wana pöörase kirjakombe kammitssasse sidunud? — Kes oma parema tundmise wasta, üksnes pime-